

En Tur til Mount Wilson.

Interessant Naturbillede fra et af U. S. A.'s højeste Bjerge.

Oppe fra Toppen af Mount Wilson ligger Verdens største og maaske bedste Observatorium. I hvert Fald giver Billedet et godt Begreb om, hvad de smarte og foregangsdygtige Amerikanere har udrettet, da de satte sig for at bygge dette Observatorium, hvis Ry siden er blevet baade kendt og skattet Verden over.

Selve Turen derop ser vi ogsaa, og den er paa en Maade overordentlig interessant, idet den giver een et glimrende Indblik i Naturen omkring Observatoriet og viser een, hvad der er udrettet her til Gavn for Astronomien.

En uheldig Tyveknægt.

Farce i et Akt fra Nordisk Films Co.

Hovedrollerne spilles af

Frederik Buch — Lauritz Olsen — Rasm. Christiansen —
Agnes Andersen.

Sagfører Gnavstrup er et Pragteksemplar af en Hustyran, og for hans unge Viv er Livet derfor ikke nogen Dans paa Roser. I et Anfald af Fortvivelse og Harme søger hun derfor gennem Avisen Bekendtskab med en tiltalende og uegennyttig Gentleman, der kan blive hende en Trøst i Neden. Hun faar at mærke, at den Slags Gentleman er der igen Mangel paa, og først efter megen Overvejelse beslutter hun, at en Hr. Jonas Levermann, der har sendt hende en ualmindelig køn og deltagende Skrivelse, skal være den Udvalget. Samme Herre er imidlertid saa forgældet som et Menneske kan være og ejer ikke det Tøj, han gaar i, — og det er derfor et grinagtigt Indfald af Skæbnen at lade netop *ham* blive hjemsøgt af den berygtede Gentlemantyv, hvis borgerlige Navn er Raffles Sørensen. Medens Tyven opererer i hans Lejlig-

hed, indfinder Sagførerfruen sig for at gøre sin endnu ubekendte Trøsters Bekendtskab, — og Hr. Raffles, der ikke kan beskyldes for at være Kvindehader, anser det for klogt at optræde i sin »Værts« Navn. Til alt Uheld kommer der flere Fremmede, — og de nye Gæster er saa fine Folk som Kongens Foged, hans Assistenten samt Sagfører Gnavstrup, der skal assistere ved Udpantningen. Raffles Sørensen ser sig nødsaget til at blive i sin Rolle som Indehaver af Lejligheden, hvilket medfører, at han snart ser sig berøvet alle sine personlige Værdigenstande, — og da Sagføreren lidt efter opdager sin Kone deroppe, faar den stakkels Tyv saa mange Prygl, at han hverken kan gaa eller staa. — — Men han har endda ikke dermed tømt sit Lidelses Bæger til Bunden. — — — Inden han har faaet gjort sig usynlig, vender Levermann hjem og bliver ikke saa lidt overrasket ved at finde en Tyv i sin Lejlighed, hvor han véd, der absolut ikke er »Forretninger« at gøre. Men han er en Mand, der forstaar at udnytte Situationen, og inden han lader den af en ond Skæbne forfulgte Raffles faa Lov til at gaa, er han bleven en klækkelig Pengesumrigere. — — — Og den uheldige Gentlemantyv har efterhaanden faaet en tydelig Fornemmelse af, at »Tyvehaandværket« ikke altid er lige indbringende, — og han beslutter sig saa smaat til at vælge sig en ny og bedre Levevej.